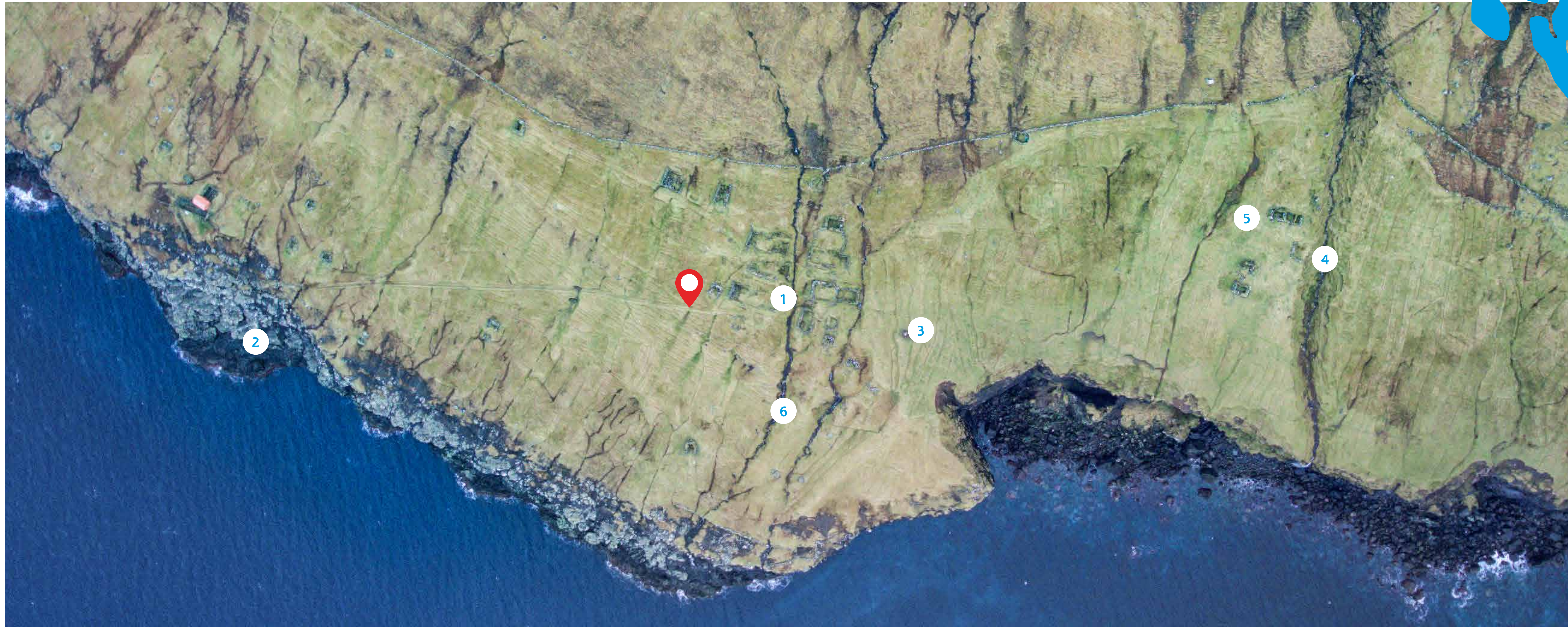

SKARÐ

Ver ein hjálpirót

- Lat einki órudd liggja eftir tær – rudda heldur upp.
- Stuðla bygðunum – keyp staðbundnar vörur.

Be a helping root

Hjálpirót is the Faroese word for rose root (*Rhodiola rosea*), a flourishing plant traditionally used for medicine. Hjálpirót means „helping root“, and you can be one by following these simple steps.

- Please do not litter – but feel free to pick up litter on your way.
- Support the local community – buy local goods.

*

Tá ið tú fert til fjals

- Best er at hava staðkendan ferðaleiðara við á túrum í fjøllunum – nærri kunning fæst á Norðoya Kunningarstovu.
- Boða onkrum frá, um tú fert til fjals uttan ferðaleiðara.
- Fylg rásum og varðum, og minst til at lata hagaportrini aftur eftir tær.
- Gev seyði, fugl og gróðuri frið.

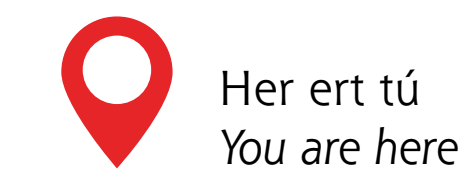
Hiking advice

- We recommend that you bring a local guide with you on mountain hikes in the Northern Islands. Please contact Visit Norðoy for further information about guided hiking trips.
- If you do go on your own, please let your host know where you are going.
- Follow the paths and cairns, and close the outfield gates behind you.
- Avoid disturbing sheep, birds and plants.

Nærri kunning um trygd á fjalltúrum fæst við at skanna hesa kotu.

For more information about safe hiking in the Faroe Islands, please scan this code.

Her ert tú
You are here

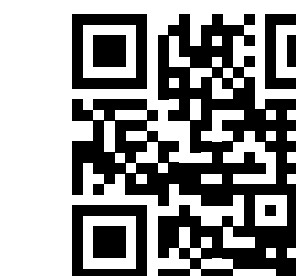
Neyð og hjálp
Emergency call

112

Visit Norðoy

Tel. +298 456939

Skanna hesa kotu, og kunna teg nærri um ferðamøguleikar í Norðoyggjum.

Scan this code, and get more information about travelling in the Northern Islands.

FO

Skarð varð avtoftað eftir herviliga bátsvanlukku í 1913, og hóast óskukalt hevur verið á grúgvunum í meira enn 100 ár, so livir søgan um bygdina víðari, og toftirnar standa sum varðar eftir menniskjuni, sum búleikaðust her

Søga

Tollaksmessudag í 1913 drógu skarðsmenn árabátin á sjógv og róðu út á spegilsblanka fjørðin. Teir vísu ikki, at hetta var seinastu ferð, teir sóu síni kærur, og at eitt ódnarveður sama dag fór at beina fyri teimum og forkoma livsgrundarlagnum á Skarði. Kolandí ódn við kavaroiki brast á, og út ímóti kvældi gjørdist greitt, at Skarðsbáturin og tveir aðrir bátar úr Norðoyggjum vóru burturgingnir. Sjev mans sjólotust við Skarðsbátinum, og allar familjurnar í bygdini mistu sín forsyrgjara. Skarð var frammanundan hart rakt, tí tvær bátsvanlukkur høvdu verið í bygdini frammanundan. Seks mans av Skarði druknaðu í 1835, og í 1872 lótu triggir mans liv úti fyri lendingini á veg heim úr grind. Triðja bátsvanlukkan gjørdist manustingurin, og Skarð varð avtoftað í 1919, tá ið seinastu fólkinu fluttu. Síðani hevur verið óskukalt á lítlu fløtuni undir teim reystu og villu kunoyarfjøllum, har fólk búleikaðust í nærri 500 ár, men bygdin hevur enn týðning fyri eftirkomararnar, sum framvegis rækta seyð á Skarði.

Bygðin Skarð

Toftir av húsum og neystum stinga seg framvegis upp úr lendinum á Skarði. Talvar eru festar á tær seks húsagrundirnar, har tilsamans 23 fólk búðu, tá ið vanlukkan rakti. Húsin vóru: Har Uppi, har Niðri, Miðstovan, Kongstovan, uppi Suðuri og hjá Árnfara-Jógvan. Fólk á Skarði livbjargaður sær av jørðini og sjónum, men tað var serliga seyðahaldið og góður neytahagi, sum gjørdi lívið á Skarði liviligt. Oman fyri bygdina standa leivdir av bøgørðunum, sum vísa markið ímillum bø og haga.

Forvitisligar leivdir

Hóast fólk á Skarði tóku tað mesta við sær, tá ið tey fluttu, so eru framvegis forvitisligir lutir at finna ímillum toftirnar. Stór stykki av gomlum rustaðum torvovnum liggja her enn, og nærur teirra eru prýdd við sagnarkendum myndum. Barkhellan ①, ein rund kulla í einum steini, har barkið varð bart, er framvegis sjónlig. Gamli Símun hevði smíðju á Skarði, og hann smíðaði eitt nú naglarnar til bátadráttin niðri á Kleivini ②, sum framvegis stinga upp úr helluni.

Símun av Skarði

Símun av Skarði (1872-1942) varð borin til festið har Niðri. Lagnan vildi tað so, at hann misti annað beinið og fór á læraraskúla. Skúla-skapur og tjóðskapur myndaðu mannin, sum saman við Rasmusi Rasmussen setti Føroya Fólkaháskúla á stovm í 1899. Kendastu yrkingarnar hjá Símun av Skarði eru forsturlands-sangir, og í 1906 yrkti hann Tú alt fagra land mitt, sum gjørdist føroyskur tjóðsangur. Stutt eftir bátsvanlukku í 1913 yrkti Símun av

Skarði Á mønu hjalsins stari. Starin er ímyndin av menniskjum í djúpari sorg, sum kortini megna at finna nýggja vón og liva víðari. Sangurin varð sungin, tá ið eftirkomarar reistu minnisvarða yvir teir sjóleutu við Skarðsbátinum 100 ár eftir vanlukku.

Minnisvarðin

Minnisvarðin ③ yvir teir sjev, sum lótu liv í bátsvanlukkunum tollaksmessudag í 1913, varð reistur 14. august í 2013. Hans Pauli Olsen, listamaður, evnaði minnisvarðan við íblástri úr Konuni, ið er ein 66 metra høgur drangur, sum stendur undir Kunoyarnakki. Drangurin vendir upp og niður, og eitt seksmanafar hvíllir yst á vestaru trom. Stendur tú eitt sindur burturfrá – sunnan fyri minnisvarðan – sær tað út sum báturin er til útrýgvar norðan fyri bygdina.

Norðuri á Grundum

Skarð lá upprunaliga longur norðuri við Drekkarsánna ④, nú kallað norðuri á Grundum ⑤. Bygðin var flutt í 1824, tá ið áin leyp og tók ein part av tveimum húsum. Eingin fólkskaði var, men hendingin loypti sovorðnan hvøkk á fólk, at tey fluttu bygdina longur suður, har sum grundirnar nú eru. Gamla bygðin er í øllum førum frá 1584, tí tá vísa jarðarbøkurnar, at Joen Thysson festi á Skarði. Navnframi Rasmus í Haraldssundi, sum var pápi tiltikna gandakallin Guttorm í Múla, festi eitt skifti á Skarði í 1640. Skilaveggir og húsamøn standa framvegis á ovasta húsinum, og grundin er í so góðum standi, at tað hevði ikki undrað, um gandur var uppi.

EN

Skarð was abandoned after a tragic boat accident in 1913, and even though the embers in the hearth have been cold for more than a hundred years, the story of the village lives on, and the remains stand as monuments of the people who once lived here.

History

On the day before Christmas in 1913, the men of Skarð pulled the fishing boat out to sea and set out on the calm fjord. Little did they know that this was the last time that they would see their loved ones and that a storm later that day would kill them and destroy the livelihood of the people in Skarð. A violent and sudden snowstorm broke out and in the evening it became apparent that the boat from Skarð and two other boats from the Northern Islands had perished. Seven men were lost in the boat from Skarð and every family in the village lost its provider. Skarð was already afflicted, because there had previously been two other accidents. Six men from Skarð drowned in 1835 and in 1872 three men died outside of the landing place on their way home from a pilot whale hunt. The third boat accident was the final blow and Skarð was depopulated in 1919, when the last of the villagers moved away. Since then the embers have been cold on the little plain underneath the tall and wild mountains of Kunoy where people had lived for nearly 500 years. Yet, the village still holds importance for the descendants of the people from Skarð, who even now tend the sheep in Skarð.

The Village of Skarð

Remains of houses and boat houses still stand tall in the landscape in Skarð. There are plaques on the six remains that housed 23 people in total when the accident happened. The houses were: Har Uppi, har Niðri, Miðstovan, Kongstovan, uppi Suðuri and hjá Árnfara-Jógvan. The villagers lived off the land and the sea, but it was sheep-farming in particular and the right conditions for livestock which made life in Skarð livable. Above the village, remains of the infield wall, which was the border between the infield and the outfield can be seen.

Interesting remains

Even though the villagers brought most of their things with them when they resettled, there are still interesting artefacts to be found among the remains. Large pieces of old corroded peat ovens still lie here, and some of them are decorated with mythical symbols. Barkhellan ① a round depression in a rock where the bark was struck is still visible. Old Símun had a smithy in Skarð, and he made the nails for the rollers down in Kleivin ②, which still stick out from the flat rocky beach.

Símun av Skarði

Símun av Skarði (1872-1942) was entitled to inherit the copyhold farm har Niðri. Fate would have it that he lost one of his legs and attended the college of education. Education and poetry shaped the man who, together with Rasmus Rasmussen, founded the Faroese Folk High School in 1899. The most famous poems of Símun av Skarði are patriotic songs, and in 1906 he composed Tú alt fagra land mitt which became the Faroese national anthem. Shortly after the boat accident in 1913 Símun av Skarði wrote Á mønu hjalsins stari. The

starling in the song is the symbol of people in great sorrow that find new hope and manage to live on. The song was sung when descendants of the villagers raised the memorial monument commemorating those lost at sea in the boat from Skarð 100 years after the accident.

The Memorial Monument

The memorial monument ③ commemorating those who perished in the boat accident on the day before Christmas in 1913 was raised 14th August in 2013. Hans Pauli Olsen, the artist, made the monument with inspiration from Konan (The Woman), which is a 66-metre tall sea stack located beneath Kunoyarnakki. The sea stack is upside down, and a fishing boat rests on the edge of the western rim. If you stand further from the monument to the south, the boat almost appears to be out fishing to the north of the village.

Norðuri á Grundum

Skarð was originally located further north by Drekkarsá ④, now called Norðuri á Grundum ⑤. The village was moved in 1824 when the river rose and took with it pieces of two houses. No people were hurt, but the event scared the villagers to the extent that they moved the village further south where the remains can be seen today. The old village was from 1584 at any rate, because that is when the copyhold farm of Joen Thysson are registered in the cadaster. The renowned Rasmus í Haraldssundi, father of the famous sorcerer Guttormur í Múla, leased the farm for a time in 1640. The partition walls and the ridge of the house are still standing, and the foundation is in such good condition that it would be no wonder if there were magic involved.

VIT VIÐMÆLA

Vit viðmæla

Fylg mataránni ⑥ niðan á Dalin og fá innlit í tað ófatuliga knoss og hugflog, sum myndaði fólk á Skarði. Tá ið bygðin varð flutt í 1824, fóru fólk á Skarði undir at veita eina nýggja á oman har sum grundirnar standa í dag. Mataráin er gravað við einfløddum amboðum, og tað hevur ikki verið uttan sveittabrot. Ein slúsa varð gjørd soleiðis, at vatnið kundi veitast oman á Kleivina, men hon er burtur í dag. Av Dalinum er stórbært útsýni yvir Skarðsgjógv. Staðarnavnini oman fyri Skarðsbygg vísa, at fólkið nýtti sólina og fjøllini sum klokku. Miðdagsfjall er sunnan fyri Skarðsgjógv, og norðanfyrir siggjast Nónnskarð og Hálvga Vesturgjógv. Túruin varir á leið 20 minuttir hvønn vegin.

Av virðing fyri søguni um Skarð og eftirkomarar úr bygdini, verður heitt á vitjandi um einki at taka við sær av leivdum og lutum.

LOCAL'S CHOICE

We recommend

Follow the brook ⑥ up to Dalur and gain an insight into the unbelievable toil and imagination which formed the villagers of Skarð. When the village was moved in 1824, the villagers got to work on redirecting part of the river towards the new village. The brook was dug with simple tools, and it must have been backbreaking work. A lock was constructed so that the water could be led down to Kleivin, but the lock is now gone. From Dal, there is a magnificent view of Skarðsgjógv. The place names above the village of Skarð indicate that people used the sun and the mountains as a kind of clock. Miðdagsfjall, Midday Mountain, lies to the south of Skarðsgjógv and to the north you can see Nónskarð (nón is at three o'clock in the afternoon) and Hálg Vesturgjógv (4.30 in the afternoon). The hike lasts about 20 minutes each way.

Out of respect for the history of Skarð and the descendants of its villagers, visitors should refrain from removing any remains or artefacts from the area.